

עירובין עז

הנושא	הדין	הסיטואציה
עירוב – ביחד או בנפרד	מערכין שנים, ואין מערכין אחד	כותל שבין שתי חצירות, גבוה עשרה ורוחב ארבעה
טלטול בכותל	אלו עולין מכאן ואוכלין, ואלו עולין מכאן ואוכלין, ובלבד שלא יורידו למטן	היו בראשו פירות
עירוב – ביחד או בנפרד	מערכין שנים, ואם רצו מערכין אחד, מפני שהוא כפתח	נפרצה הכותל, עד עשר אמות
עירוב – ביחד או בנפרד	מערכין אחד ואין מערכין שנים	יותר מכאן

שאלה בעניין טלטול: אין בו ארבעה מאי?

רבי יוחנן	רב	התשובה
אלו מעלין מכאן ואוכלין, ואלו מעלין מכאן ואוכלין	אזכור שתי רשויות שולטת בו, לא יזיז בו אפילו מלא נימא	
תנן: אלו עולין מכאן ואוכלין, ואלו עולין מכאן ואוכלין. עולין - אין, מעלין - לא		קושי על ר' יוחנן
הכי קאמר: יש בו ארבעה על ארבעה, עולין - אין, מעלין - לא. אין בו ארבעה על ארבעה - מעלין נמי		תירוץ
דכי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן: מקום שאין בו ארבעה על ארבעה – מותר לבני רשות הרבים ולבני רשות היחיד לכתף עליו, ובלבד שלא יחליפו		ר' יוחנן הולך לשיטתו
	ורב לית ליה דרב דימי?	קושי על רב
	אי ברשויות דאורייתא - הכי נמי. הכא במאי עסקינן - ברשויות דרבנן. וחכמים עשו חיזוק לדבריהם יותר משל תורה	תירוץ

רב שיזבי אמר רב נחמן	רבה בר רב הונא אמר רב נחמן	מקרה והדין
חריץ שבין שתי חצירות, צידו אחד עמוק עשרה וצידו אחד שוה לארץ – נותנין אותו לזה ששוה לארץ	כותל שבין שתי חצירות, צידו אחד גבוה עשרה טפחים וצידו אחד שוה לארץ - נותנין אותו לזה ששוה לארץ	
משום דהוה לזה תשמישו בנחת ולזה תשמישו בקשה. וכל לזה בנחת ולזה בקשה - נותנין אותו לזה שתשמישו בנחת		טעם לדין
ואי אשמעינן בחריץ, משום דלא בעיתא תשמישתא. אבל כותל דבעיתא תשמישתא - אימא לא, צריכא.	דאי אשמעינן כותל, משום דבגובהא משתמשי אינשי. אבל חריץ, בעומקא לא משתמשי אינשי - אימא לא.	החידוש בכל מקרה

דרכים שבהם מנמיכים את הכותל

המקרה	הדין	דין
בא למעטו, אם יש במיעוטו ארבעה	מותר להשתמש בכל הכותל כולו	קושי: מה נפשך? אי אהני מעוטא - בכליה כותל לישתמש. אי לא אהני - אפילו כנגד המיעוט נמי לא. תירוץ: אמר רבינא: כגון שעקר חוליא מראשו
בא למעטו, ואין במיעוטו ארבעה	אין משתמש אלא כנגד המיעוט	
כפה ספל	ממעט	קושי: ואמאי? דבר הניטל בשבת הוא, ודבר הניטל בשבת אינו ממעט. תירוץ: לא צריכא, דחבריה בארעא.

<p>קושי: וכי חבריה בארעא, מאי הוי? והא תניא: פגה שהטמינה בתבן, וחררה שהטמינה בגחלים, אם מגולה מקצתה - נטלת בשבת</p> <p>תירוץ: הכא במאי עסקינן, דאית ליה אוגניים.</p> <p>קושי: וכי אית ליה אוגניים, מאי הוי? והתנן: הטומן לפת וצנון תחת הגפן, בזמן שמקצת עלין מגולין אינו חושש לא משום כלאים, ולא משום מעשר, ולא משום שביעית, וניטלין בשבת!</p> <p>תירוץ: לא צריכא, דבעי מרא וחצינא.</p>		
<p>הסבר: היכי דמי סולם המצרי? אמרי דבי רבי ינאי: כל שאין לו ארבעה חווקים שאלה: אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי: מאי טעמא דסולם המצרי דלא ממעט?</p> <p>תשובה: אמר ליה: לא שמיע לך הא דאמר רב אחא בר אדא אמר רב המנונא אמר רב: משום דהוה ליה דבר שניטל בשבת, וכל דבר שניטל בשבת - אינו ממעט קושי על התשובה: אי הכי, אפילו צורי נמי!</p> <p>תירוץ: התם כובדו קובעו</p>	אינו ממעט	סולם המצרי
	ממעט	סולם צורי
	ממעט	<p>כותל שבין שתי חצירות גבוה עשרה טפחים, והניח סולם רחב ארבעה מכאן וסולם רחב ארבעה מכאן, ואין בין זה לזה שלשה טפחים</p>
<p>הגבלת הדין: ולא אמרן אלא דלא הוי כותל ארבעה, אבל הוי כותל ארבעה — אפילו מופלג טובא, נמי</p>	אינו ממעט	יש בין זה לזה שלשה
	ממעט	<p>בנה איצטבא על גב איצטבא, אם יש באיצטבא התחתונה ארבעה</p>
	ממעט	<p>אין בתחתונה ארבעה, ויש בעליונה ארבעה, ואין בין זה לזה שלשה</p>
	ממעט	<p>סולם ששליבותיו פורחות, אם יש בשליבה התחתונה ארבעה</p>
	ממעט	<p>אין בשליבה התחתונה ארבעה ויש בשליבה העליונה ארבעה, ואין בין זה לזה שלשה</p>

